

DOLD MELLAN FURORNA.

1. Honkain keskellä mökkini seisoo
Suomeni soreassa salossa,
Honkain välillä siin tävä selkä
vilkkuvi koittehen va-los-sa
Hoi laari, laari laa! Hoi laari, laari laa!
Kaikuu mun suloinen Suomeni maa!

2. Kaukana korvessa käkönen kukkuu
sulhonsa suloutta ylistää
Paimenen soitanto laitumen tiellä
ääntänsä korviini viliytää
Hoi laari laari etc.

3. Omanpa henkeni kieltä ne puhuu,
honkain humina ja luonto muu
Itse en sydäntäni hillitä taida,
riemusta soikohon raikas suu:
Hoi laari laari etc.

Svensk text:

1. Dold mellan furorna ligger min koja,
djupt i den finska skogens ljuva sus
Högt över topparna resa sig bergen,
blånande skönt uti morgonens ljus
Hoi laari laari laa! Hoi laari laari laa!
Susa ditt svar du min finska skog.

2. Långt in i skogen hörs göken besjunga,
flitigt och ömt, hur schön hans maka är
Klangen av vallhornens dallrande toner
når mina öron från fjärran och nära
Hoi laari etc.

3. Det är min egen ande som talar,
talar med friska skogens djupa röst
Därföre kan jag ej styra min tunga,
sjunga jag vill ur mitt fulla bröst
Hoi laari etc.

/Finsk folkmelodi med text av Yrjö Koskinen 1830-1903./